

přestupovat na metro, a stanici, kde budu vystupovat. Taky mi kreslí plánek ulice, kde se koná soutěžní pohovor, a jejího okolí. Sedám si do vlaku a dívám se, jak se Buddha pomalu vzdaluje. Mám úplně sucho v krku. Pak Buddha ještě vlak dobíhá a prostrkuje oknem malý balíček: „To je pro štěstí,“ křikne. „Myslím na tebe!“

Nějaký pán černé pleti v **pistáciově zeleném** obleku balíček od Buddha bere a podává mi ho. Otevírám ho. Je to kovové srdíčko zasazené do náramku s květinovým motivem. Do očí mi vhrknou slzy.

15 hodin 13 minut

Vystupuju ve stanici Gare d'Austerlitz¹² a pře-

¹² Gare d'Austerlitz: Slavkovské nádraží. Čti „gár dosterlic“.

stupuju na linku 5, směr Bobigny¹³. Pán, který sedí naproti mě a který by mohl být můj děda, mi říká, že jsem roztomilá. Ptá se mě, jestli bych s ním nechtěla jít na kávu. Prchám na druhý konec vagonu. Když vystupuju ve stanici Bastilla, rychle se ještě ohlížím, jestli mě nesleduje: uť, je pryč, zvrhlík jeden!

15 hodin 58 minut

Stojím před číslem 33 v ulici Castex. Opírám se do obrovských domovních dveří v barvě **modré velryby**. Je na nich cedule s nápisem:

¹³ Bobigny: čti „bobini“.